



Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-115/11

**Format Urządzenia i Montażu Przemysłowe sp. z o.o.
v.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie)

„Sociální zabezpečení — Určení použitelných právních předpisů — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 14 odst. 2 písm. b) — Osoba obvykle zaměstnaná na území dvou nebo více členských států — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy — Zaměstnavatel usazený v členském státě obvyklého bydliště zaměstnance — Zaměstnání vykonávané výlučně v jiných členských státech“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. října 2012

1. *Sociální zabezpečení — Použitelné právní předpisy — Článek 14 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1408/71 — Osoba obvykle zaměstnaná na území více členských států — Pojem — Osoba obvykle zaměstnaná vždy pouze v jednom státě — Vynětí*

[Nařízení Rady č. 1408/71, čl. 13 odst. 2 písm. a) a f), a čl. 14 odst. 2]

2. *Sociální zabezpečení — Osoba obvykle zaměstnaná na území více členských států — Potvrzení E 101 — Určení použitelných právních předpisů — Povinnost příslušné instituce opřít svá zjištění o skutečnou situaci zaměstnance*

(Nařízení Rady č. 1408/71, hlava II)

1. Článek 14 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1408/71, pozmeněného a aktualizovaného nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1992/2006, musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která na základě po sobě jdoucích pracovních smluv uvádějících jako místo výkonu práce území více členských států po dobu platnosti každé z těchto smluv ve skutečnosti pracuje pouze na území jednoho z těchto států, nemůže spadat pod pojem „osoba obvykle zaměstnaná na území dvou nebo více členských států“ ve smyslu tohoto ustanovení.

K tomu, aby se na určitou osobu vztahoval čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1408/71, musí být totiž tato osoba „obvykle“ zaměstnávána na území dvou nebo více členských států. Z toho vyplývá, že je-li běžným režimem dotyčné osoby výkon zaměstnání na území jediného členského státu, nemůže tato osoba spadat do působnosti uvedeného ustanovení. Za týchž okolností lze uplatnit zásadu zakotvenou v čl. 13 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1408/71, stejně jako se během období přerušení mezi pracovními smlouvami případně uplatní zásada plynoucí z písmena f) téhož ustanovení.

(viz body 39, 40, 50, 52 a výrok)

2. Instituce, která vystavuje potvrzení E 101, je povinna správně posoudit skutečnosti relevantní pro použití pravidel pro určení použitelných právních předpisů sociálního zabezpečení ve smyslu hlavy II nařízení č. 1408/71, pozměněného a aktualizovaného nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1992/2006, a tudíž zaručit správnost informací uvedených v tomto potvrzení.

Při posuzování skutečností za účelem určení výše uvedených právních předpisů může dotýčná instituce případně kromě znění smluvních dokumentů zohlednit i takové faktory, jako je způsob, kterým byly pracovní smlouvy uzavřeny mezi dotčeným zaměstnavatelem a zaměstnancem dříve plněny v praxi, okolnosti, za nichž byly tyto smlouvy uzavřeny, a obecněji charakteristické znaky a způsoby výkonu činností dotčeným podnikem, pokud tyto faktory mohou ozřejmit skutečnou povahu předmětné pracovní činnosti.

Pokud je na základě jiných relevantních faktorů než smluvních dokumentů zřejmé, že se situace zaměstnance fakticky liší od situace popsané v těchto dokumentech, je povinností dotýčné instituce, aby nehledě na znění těchto smluvních dokumentů opřela svá zjištění o skutečnou situaci zaměstnance, a případně odmítla vystavit potvrzení E 101 nebo aby odňala potvrzení, pokud příslušná instituce členského státu, v němž zaměstnanec vykonává práci, zpochybní správnost skutečností, z nichž vychází zmíněné potvrzení, nebo soulad s požadavky stanovenými v hlavě II nařízení č. 1408/71.

(viz body 42, 44–47)